

Bemærkninger til lovforslaget

Efter den senest vedtagne ændring i lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel og efter vedtagelsen af lov om begrænsning af løn under sygdom, der medførte indførelse af 1 karenssdag, er det fra arbejdsmarkedets parter, hovedsagelig fra de største arbejdspladser, klart tilkendegivet, at man ikke agter at lade lønmodtagerne betale for 1. sygedag.

Konsekvensen heraf bliver i disse tilfælde, at man vælter en yderligere udgift over på erhvervslivet, fordi en af konsekvenserne af indførelsen af karenssdagen var udvidelse af arbejdsgiverperioden fra 5 til 13 uger.

Det har næppe været regeringens hensigt at forøge erhvervslivets omkostninger, og det må derfor antages, at regeringen allerede af denne grund er parat til at tage forslaget op til fornyet overvejelse.

Endvidere vil der opstå en skævvridning på arbejdsmarkedet, der vil virke helt urimelig på den enkelte lønmodtager, alt efter om lønmodtageren er beskæftiget på en arbejdsplads, der selv vil betale for 1. sygedag eller ej.

Socialdemokratiet har hele tiden været imod indførelse af en karenssdag, og efter de seneste meldinger fra arbejdsmarkedet er der nu god grund til at antage, at det navnlig bliver de svageste grupper med det løseste ansættelsesforhold og de mindste indkomster, der må betale for denne sociale forringelse.

Socialdemokratiet afviser endvidere en løsning, hvorefter man på grund af sygdom får udhulet sin ret til ferie.

Lovforslaget ønskes gennemført med virkning fra den 1. april 1983, hvor indførelse af karenssdag ellers ville træde i kraft.